

MY BIBLE FIRST

MINIOREN JAAR A
K 2 #21

Eindelijk Vrij

ZONDAG

1 Eindelijk waren de kinderen van Israël vrij. Ze waren niet langer slaven. Ze waren op weg naar het land Kanaän. En ze waren met duizenden en duizenden - waarschijnlijk twee miljoen mensen, naast al hun dieren. Lees **Exodus 12:33**. De Egyptenaren wilden eigenlijk dat ze weggingen.

Omdat de Israëlieten slaven waren geweest, waren ze nooit betaald voor al het harde werk dat ze hadden gedaan. Mozes vertelde hen dat ze, voordat ze Egypte verlieten, de Egyptenaren moesten vragen om zilver, goud en kleding. **Verzen 35, 36**. Toen ze aan hun reis begonnen, waren de Israëlieten niet langer arm.

Een groot aantal Egyptenaren koos ervoor om Egypte te verlaten en met hen mee te gaan. Sommigen van hen hadden geleerd om God te aanbidden. De meesten van hen wilden weg van de plagen of ze wilden een spannende reis maken. Mozes noemde hen "de gemengde menigte" en ze veroorzaakten vaak problemen onderweg.

Denk je dat de kinderen van Israël een gemengde menigte van volwassenen, kinderen en dieren waren toen ze Egypte verlieten? O, nee! Vergeet niet dat Mozes de leider van het Egyptische leger was geweest en hij wist hoe hij iedereen moest organiseren. Iedereen wist precies waar hij hoorde toen ze Egypte verlieten. Lees het laatste deel van **Exodus 13:18**. Het was geweldig.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

WEEKTEKST

Hij leidde hen veilig, zodat zij niet angstig waren. Psalm 78:53

 DENK: Vele jaren eerder had God tegen Abraham gezegd dat zijn nakomelingen het moeilijk zouden krijgen in een ander land, maar dat ze met grote rijkdom naar Kanaän zouden terugkeren. Gebeurde dat ook? God zei ook dat ze een groot volk zouden worden. Begon dat te gebeuren?

MAANDAG

2 Eindelijk waren de Israëlieten weer op weg naar Kanaän. Toen ze naar de hemel keken, wat zagen ze dan voor zich? **Exodus 13:21, 22**. God reisde met hen mee in een prachtige wolk.

Overdag gaf de wolk hen verkoelende schaduw tegen de hete zon. Toen het nacht werd, veranderde de wolk in een prachtige zuil van gloeiend vuur om hen warmte en licht te geven. Hoe verbazingwekkend! Overdag en 's nachts was God bij hen.

Eigenlijk was Kanaän niet ver van waar de Israëlieten in Egypte

hadden gewoond. Maar als ze er rechtstreeks naartoe waren gegaan, hadden ze dwars door het land moeten reizen waar de Filistijnen woonden. De Filistijnen waren vijanden van God en de Israëlieten zouden bang voor hen zijn geweest. De Israëlieten moesten nog veel leren over het vertrouwen op God. Hij wilde niet dat ze zouden vluchten voor hun vijanden. Lees **verzen 17, 18**. Toen de wolk hen naar de Rode Zee leidde, werden de mensen nerveus. Waarom leidde Mozes hen de verkeerde kant op? Ze begrepen niet dat God hen leidde, niet Mozes.

Al snel lag de Rode Zee recht voor hen en lag er een berg aan hun zuidkant. Wat zou er gebeuren als de Farao weer van gedachten zou veranderen en zou besluiten hen achterna te zitten? Ze zouden in de val lopen.

 DENK: *Hadden de Israëlieten al gezien hoeveel machtiger de ware God is dan de goden die de Egyptenaren aanbaden? Wie denk je dat hen aan het verleiden was om bang te zijn?*

DINSDAG

 Nadat de kinderen van Israël Egypte hadden verlaten, hielden de plagen op. Maar de Farao, zijn helpers en de priesters haatten God nog steeds even erg. Ze begonnen zelfs te wensen dat ze de Israëlieten niet hadden laten gaan.

De priesters en heersers ontmoetten Farao en ze bespraken het. Ze vertelden zichzelf dat de plagen niet echt van God kwamen en ze overtuigden zichzelf ervan dat hun goden sterker waren dan de God van Israël. En bovendien, wat zouden andere volken wel niet denken als ze erachter kwamen wat er was gebeurd? Dus besloten ze om hun slaven, hun goud en hun zilver terug te brengen.

Farao wist dat de Israëlieten geen soldaten hadden om voor hen te vechten. Hij was er zeker van dat zijn machtige leger hen gemakkelijk gevangen kon nemen en terug naar Egypte kon brengen. Hij zou gaan met zijn strijdwagens, zijn soldaten, de priesters en de Egyptische goden.

Dus beval de Farao 600 strijdwagens en veel soldaten om zich klaar te maken en al snel waren ze op weg. Hij ging

zelfs zelf met hen mee. **Exodus 14:5-7.**

Kon het leger van de Farao veel sneller reizen dan de Israëlieten? Denk je dat het gemakkelijk zou zijn om het spoor van zoveel mensen en dieren te volgen?

Het was God Die de kinderen van Israël naar de plek leidde waar ze kampeerden. Hij had Mozes al verteld wat Farao zou doen nadat de kinderen van Israël Egypte hadden verlaten. God had Mozes zelfs verteld hoe alles uiteindelijk zou aflopen.

DENK: *Satan geeft nooit op als hij Gods plannen probeert tegen te houden, toch? Ben je blij dat God sterker is dan Satan?*

WOENSDAG

 De kinderen van Israël kampeerden nu met een berg aan de ene kant van hen en de Rode Zee recht voor hen. En ook al was de prachtige wolk daar bij hen,

toch waren ze bang. Wat als Farao zou besluiten hen achterna te zitten?

Plotseling moet iemand hebben geroepen: "Kijk!" In korte tijd ging het nieuws door het kamp. "De Egyptenaren komen eraan." En inderdaad, in de verte zagen de Israëlieten het Egyptische leger op hen afkomen. Hun glimmende harnassen schitterden in het zonlicht.

Onmiddellijk was er paniek. Sommige mensen baden tot God. Maar de meesten begonnen meteen Mozes de schuld te geven. Lees **Exodus 14:11, 12**. Hoe antwoordde Mozes hen? **Verzen 13, 14.**

Er gebeurden meteen twee wonderlijke dingen. Wat was het eerste? Lees **verzen 19, 20**. De Egyptenaren konden de Israëlieten niet meer zien. Maar de andere kant van de wolk gaf de Israëlieten de hele nacht licht.

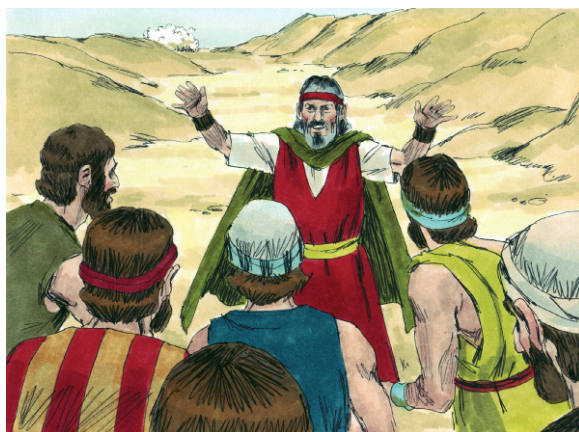
Wat was het tweede dat God deed? **Verzen 21, 22.**

Wat een wonder! Er waaide een sterke wind. De zee scheidde zich. Hoge muren van water stonden aan weerszijden van een brede weg tussen de muren van water. De zeebodem was droog.

Snel haastten de mensen zich naar de andere kant van de Rode Zee.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Opnieuw had God bewezen dat niets voor Hem onmogelijk is. **Psalm 77:19, 20.**

 DENK: *Had God al keer op keer bewezen dat niets voor Hem onmogelijk is? Hoe snel vergaten de mensen alle verbazingwekkende wonderen die God had gedaan!*

DONDERDAG

5 De farao maakte zich geen zorgen.

Met de zee voor hen, een berg aan de ene kant en zijn leger achter hen wist hij dat de Israëlieten in de val zaten.

Toen, vroeg in de ochtend, trok de wolk op en kon Farao zien dat de Israëlieten weg waren. Dwars door de zee liep een brede, droge weg met aan weerszijden een muur van water. En Farao was woedend.

“Ga achter ze aan,” beval hij. **Exodus 14:23.** De dwaze, slechte Farao was vastbesloten om zijn zin door te drijven. Maar God had beloofd om Zijn volk te bevrijden. Wat gebeurde er toen? **Verzen 24, 25.**

Wie was er nu aan de beurt om in paniek te raken? De wielen van de wagens bleven hangen en kwamen los. Hun bange paarden steigerten. Alles ging verkeerd. De wolk veranderde in een vuurzuil. De donder sloeg neer en de bliksem flitste.

Psalm 77:17, 18.

Niemand in het leger van de Farao dacht er nu aan om de slaven gevangen te nemen. Ze probeerden allemaal verwoed om te keren en terug te gaan. Maar het was te laat. Wat zei God tegen Mozes om te doen? **Exodus 14:26–30.**

Eindelijk waren ze weg. Het leger van de boze Farao dat hen achtervolgde was weg.

Satan en zijn kwade engelen hadden er alles aan gedaan om te voorkomen dat de kinderen van Israël Egypte zouden verlaten. Maar ze hadden de strijd verloren.

 DENK: *Denk aan al het lijden en de problemen die werden veroorzaakt door de koppige keuzes van de Farao. Tien verschrikkelijke plagen kwamen over zijn land. Kun je ze opnoemen? Satan is een wrede meester, nietwaar?*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Mozes kon prachtige gedichten en liederen schrijven. Nu leerde hij het volk een speciaal lied over God's redding van de boze Farao en het feit dat ze niet opnieuw slaven zouden worden. Lees op zijn minst het eerste deel ervan in **Exodus 15:1–5.**

De Israëlieten waren al vele jaren in Egypte. Ze waren er zo aan gewend geraakt om verkeerde dingen te zien, dat ze begonnen te denken dat die misschien toch niet zo verkeerd waren. En voordat ze het wisten, deden ze veel van die verkeerde dingen zelf. Velen van hen geloofden in de ware God, maar ze aanbaden ook Egyptische afgoden.

Gods plan was dat zij een speciaal, gelukkig volk zouden zijn dat een voorbeeld voor anderen zou zijn. Hij wilde dat ze van Hem zouden houden en Hem zouden vertrouwen. Hij wilde dat ze Zijn wet gehoorzaamden, zodat Hij

hen kon zegenen. Dan zouden andere mensen snel over de ware God willen weten.

 DENK: *Is het veilig om naar dingen te kijken waarvan we weten dat ze verkeerd zijn? Waarom niet? Is het veilig om goede vrienden te zijn met mensen die God niet kennen en liefhebben, of die Hem niet gehoorzamen?*

VERDERE STUDIE: Exodus 12:34–42, 50, 51; 13:17–15:21; *Patriarchs and Prophets*, pp. 281–290; *The Story of Redemption*, pp. 119–125; *The Bible Story*, vol. 2, pp. 121–138.

DAGELIJKSE PODCAST EN MEER:
startingwithjesus.com

VRIJDAG

6 Israël was veilig aan de andere kant van de Rode Zee. Het leger van de boze Farao, dat hen achtervolgde, was **verdronken**. De kinderen van Israël waren blij; en o, wat waren ze dankbaar! Ze namen de tijd om God te danken voordat ze hun reis voortzetten.

THE STORY CORNER

Joe's Gebed in een Boom

Aangepast uit de verhalen van Amy Sherrard

Opa, vertel ons alsjeblieft nog één verhaaltje,” smeekten de kinderen. En dit is het verhaal dat opa vertelde: Toen ik net acht jaar oud was, begon opa, stierf mijn moeder; en het duurde niet lang of ik had geen thuis meer. Maar Boer Bruin en zijn goede vrouw namen me in huis en zorgden voor me.

Op een ochtend aan de ontbijttafel zei boer Bruin: “Joe, we gaan vandaag naar de markt. Als we weg zijn, ga dan alsjeblieft naar het bos waar we die haviken nesten zagen bouwen. Klim in de bomen en vernietig hun nesten. Haviken zijn gevaarlijk; ze stelen onze kippen.”

Nadat boer bruin en zijn vrouw wegreden in hun grote wagen, ging ik naar het bos. Ik klom in bomen en vernietigde verschillende haviksnesten. Ik klom in een heel oude boom die groter was dan de andere. Vlakbij de top was een grote tak van de boom afgebroken. Ik keek in het gat dat de afgebroken tak in de boom had achtergelaten.

En ja hoor, in de opening zat een haviksnest. Ik liet mezelf in de opening zakken om het nest uit elkaar te schoppen. Maar het bleek dat de boom onder het nest hol was. Plotseling begaf het nest het en ik stortte neer, neer, neer.

Ik was ontzet. Daar zat ik, in een holle boom. En ook al deed ik mijn uiterste best, het lukte me niet om terug te klimmen langs de gladde binnenkant van de boom. Het leek alsof ik gedoemd was om te sterven in die holle boom. Hoe kon iemand me ooit vinden?

Ik begon te bidden. “Help me alstublieft, Jezus,” smeekte ik. Toen zag ik een kleine opening in de zijkant van de boom waar iemand was begonnen met het omhakken ervan. Door de opening kon ik een oude weg zien die bijna niemand meer gebruikte.

Kun je je voorstellen hoe blij ik was toen ik een

span paarden een wagen over de weg zag trekken? Toen het dichterbij kwam, begon ik zo hard mogelijk te schreeuwen. De man die het span bestuurde, draaide zijn hoofd heen en weer. Hij kon zich niet voorstellen waar de stem vandaan kwam. Natuurlijk bleef ik schreeuwen; en uiteindelijk klom de man langzaam van de wagen af en liep in mijn richting. “Wat doe je daar?” vroeg hij. Ik vertelde hem wat er was gebeurd. “Hak alsjeblieft een gat en haal me eruit,” smeekte ik.” Ik krijg je er niet uit; je zult erin moeten blijven,” plaagde de man. Maar hij bracht snel zijn bijl en hakte een gat dat groot genoeg was voor mij om eruit te komen. O, wat was ik dankbaar!

“Ik begrijp niet waarom mijn paarden deze oude weg zijn ingeslagen,” zei de man. “Ik ben al jaren niet meer op deze weg geweest.”

“Ik weet waarom,” vertelde ik hem; “Ik bad dat Jezus iemand zou sturen om me uit de boom te halen en Hij stuurde jou.”

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-423-771-9228

Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.